

The Holy See

KATECHEZA OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA

AUDIENCJA JUBILEUSZOWA

10 września 2016 r. [\[Multimedia\]](#)

Prawdziwa wolność i nowe formy niewolnictwa

Drodzy Bracia i Siostry, dzień dobry!

Fragment, którego wysłuchaliśmy, mówi nam o miłosierdziu Boga, które urzeczywistnia się w odkupieniu, to znaczy w zbawieniu, które zostało nam dane przez krew Jego Syna Jezusa (por. 1 P 1, 18-21). Słowo «odkupienie» jest rzadko używane, a jednak ma zasadnicze znaczenie, ponieważ wskazuje na najbardziej radykalne wyzwolenie, jakiego Bóg mógł dokonać w stosunku do nas, całej ludzkości i całego stworzenia. Wydaje się, że współczesny człowiek niechętnie już myśli o tym, że został wyzwolony i zbawiony przez działanie Boga; współczesny człowiek łądzi się bowiem co do swojej wolności jako siły pozwalającej uzyskać wszystko. Nawet się tym chlubi. W rzeczywistości jednak tak nie jest. Ileż złudzeń jest sprzedawanych pod pretekstem wolności, i jak wiele nowych form niewolnictwa powstaje w naszych dniach w imię fałszywie pojmowanej wolności! Tyle, tak wielu jest niewolników: «Robię to, bo chcę to robić, biorę narkotyki, bo tak mi się podoba, jestem wolny, robię tamto». To są niewolnicy! Stają się niewolnikami w imię wolności. Wszyscy widzieliśmy tego typu ludzi, którzy ostatecznie kończą na ziemi. Potrzebujemy, aby Bóg nas wyzwolił z wszelkiego rodzaju obojętności, egoizmu i poczucia samowystarczalności.

Słowa apostoła Piotra bardzo dobrze wyrażają sens nowego rodzaju życia, do jakiego jesteśmy powołani. Pan Jezus, stając się jednym z nas, nie tylko przyjmuje naszą ludzką kondycję, ale nas wywyższa, dając możliwość bycia dziećmi Bożymi. Przez swoją śmierć i zmartwychwstanie Jezus Chrystus, Baranek bez zmy, pokonał śmierć i grzech, aby nas wyzwolić spod ich panowania. On jest Barankiem, który został za nas złożony w ofierze, abyśmy mogli otrzymać nowe życie, składające się z przebaczenia, miłości i radości. Piękne są te trzy słowa: przebaczenie, miłość i radość. To wszystko, co On przyjął, zostało także odkupione, wyzwolone i zbawione. Oczywiście

prawdą jest, że życie wystawia nas na próbę, i nieraz z tego powodu cierpimy. Jednakże w takich chwilach winniśmy skierować spojrzenie na Jezusa ukrzyżowanego, który cierpi za nas i z nami, jako niezbity dowód, że Bóg nas nie opuszcza. Nie zapominajmy wszak nigdy, że w strapieniach i prześladowaniach, jak również w codziennych cierpieniach jesteśmy zawsze wyzwalani przez miłosierną dłoń Boga, który nas podnosi ku sobie i prowadzi do nowego życia.

Miłość Boga jest bezgraniczna: możemy odkrywać wciąż nowe znaki, wskazujące na uwagę, jaką nam poświęca, a przede wszystkim na Jego pragnienie dotarcia do nas i uprzedzenia nas. Całe nasze życie, choć naznaczone jest słabością spowodowaną przez grzech, toczy się pod okiem Boga, który nas kocha. Ileż stronic Pisma Świętego mówi nam o obecności, o bliskości i o czułości Boga względem każdego człowieka, zwłaszcza najmniejszych, ubogich i udręczonych! Bóg darzy wielką czułością, wielką miłością małych, najślabszych, odrzucanych ze społeczeństwa. Im bardziej jesteśmy potrzebujący, z tym większym miłosierdziem patrzy na nas. On odczuwa litościwe współczucie w stosunku do nas, gdyż zna nasze słabości. Zna nasze grzechy i nam przebacza; zawsze przebacza! Tak bardzo dobry, tak bardzo dobry jest nasz Ojciec.

Dlatego, drodzy bracia i siostry, otwórzmy się na Niego, przyjmijmy Jego łaskę! Gdyż, jak mówi Psalm, «u Pana (...) jest łaska i w obfitości u Niego odkupienie» (130, 7).

Do Polaków:

Pozdrawiam serdecznie obecnych tu Polaków. Bracia i siostry, dzisiejsza audyencja jubileuszowa przypomina nam, że w naszych trudnościach, zmartwieniach i bólach nie jesteśmy sami. Blisko nas jest zawsze Bóg Odkupiciel. Swoim Słowem umacnia nas i wspiera. Wyzwala z grzechu, podnosi ku sobie i prowadzi nas do nowego życia. Zawsze ufajmy Jego miłosierdziu. Wam wszystkim z serca błogosławię.